

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător: E. Cojocari
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Popova, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr. 2ra-1954/17

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pavlovici Vladimir împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Furdui Ion și Consiliul Municipal Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 8 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 24 iunie 2016, Pavlovici Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerul Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantului, a invocat că pentru respectarea Legii nr. 1225 din 8 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a obligat Consiliul municipal Chișinău să îi returneze bunul imobil situat pe str. Corobceanu 19, mun. Chișinău care este constituit din mai multe construcții și anume „A” „B” „V” „VI” „G”.

Specifică că în baza hotărârii date reclamantul a înregistrat acest imobil la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău la data de 1 februarie 2006, fapt ce se demonstrează și prin certificatul din 7 aprilie 2016.

Susține că, din certificatul primit de el de la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău din 29 martie 2007 rezultă, că construcțiile situate pe str. Corobceanu 19 „A” „B” „V” „VI” „G”, mun. Chișinău sunt înregistrate cu numerele cadastrale

indicate în certificatul de la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău din 7 aprilie 2016, și în legătură cu aceasta, construcțiile indicate au devenit de iure proprietatea lui privată, iar statul în fiecare an, începând cu anul 2007 cere de la el să achite impozitele, ceea ce se demonstrează prin avizele de plată a impozitelor pentru imobilul dat, dar de facto, Consiliul Municipal Chișinău mai mult de 10 ani nu execută hotărârea instanței de judecată ce se demonstrează prin următoarele: 5 cereri ale sale, din 11 ianuarie 2006 adresate Departamentului pentru executarea hotărârilor judecătorești, titluri executorii, care au fost indicate în hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2004, certificatul executorului judecătoresc din 29 decembrie 2015, demersul executorului judecătoresc din 17 martie 2016 și procesul-verbal corespunzător din 15 aprilie 2016.

Precizează că, din răspunsul Primăriei Chișinău nr. 08 - 641 din 12 februarie 2016 la demersul executorului judecătoresc din 17 martie 2016 se înțelege că Consiliul Municipal Chișinău nu execută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2004 din lipsa de acordare a mijloace financiare și a spațiilor de locuit pentru persoanele care urmează a fi evacuate conform hotărârii judecătorești.

Relevă că Consiliul Municipal Chișinău ignoră practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, astfel nerespectând Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Protocoalele adiționale ei pe care Republica Moldova le-a ratificat conform actelor din 12 septembrie 1997.

Indică că, în conformitate cu Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 iunie 2012, hotărârea definitivă a Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2012, rezultă că i s-a încălcat dreptul lui la executarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2004, într-un termen rezonabil, fiindu-i încălcate drepturile sale și anume, dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 pct. 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului și dreptul de a se folosi de proprietatea sa privată prevăzut în art. 1 al Procolului adițional al Convenției Europene a Drepturilor Omului nr. 1.

Menționează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului i-a admis spre examinare plângerea nr.5711/03, Pavlovici c. Moldovei, depusă în legătură cu restituirea bunului imobil situat pe str. Corobceanu 19, mun. Chișinău care este constituit din mai multe construcții și anume „A” „B” „V” „VI” „G”.

Susține că, în legătură cu neexecutarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2004, i s-a cauzat un prejudiciu material, prin imposibilitatea de a dispune de bunul său imobil care, de iure este proprietatea sa privată, dar de facto acest imobil se află în posesia și folosința Consiliului Municipal Chișinău, care nu a executat hotărârea instanței de judecată.

Reiterează că legalitatea cerințelor înaintate este confirmată prin hotărârea Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2014, prin care Consiliul Municipal Chișinău este obligat să repare prejudiciul material cauzat prin neexecutarea hotărârii Judecătoriei Buiucani din 24 decembrie 2004 pentru perioada 1 ianuarie 2010 – 31 decembrie 2010.

Solicită constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2004 și încasarea prejudiciului material cauzat prin neexecutarea hotărârii Judecătorei Buiucani din 24 decembrie 2004 pentru perioada 1 mai 2011 – 31 decembrie 2015 în sumă de 1 920 849 lei.

Prin încheierea protocolară a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14 iulie 2016 a fost atras în calitate de intervenient accesoriu executorul judecătoresc Ion Furdui.

Prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 4 octombrie 2016, a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Consiliul mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 ianuarie 2017 a fost admisă acțiunea integral. S-a constatat faptul încălcării dreptului reclamantului Pavlovici Vladimir la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2004, pentru perioada 1 mai 2011 – 31 decembrie 2015. S-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Pavlovici Vladimir prejudiciul material cauzat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în mărime de 1 920 849 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 8 iunie 2017 a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției al RM și a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 ianuarie 2017.

La data de 28 august 2017 Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 8 iunie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că prin prisma jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, aprecierea termenului rezonabil de executare a hotărârii urmează a fi făcut după anumite criterii de apreciere, cum sunt: complexitatea cauzei, comportamentul părților și miza pentru reclamant.

Menționează că complexitatea obiectului executării s-a manifestat prin imposibilitatea executării hotărârii instanței de judecată privind asigurarea restituirii imobilului, reieșind din faptul că debitorul – autoritatea publică locală din mun. Chișinău nu dispunea de spații locative disponibile din fondul locativ a mun. Chișinău, cât și de mijloace financiare necesare pentru construcția acestor spații locative.

Susține că autoritatea publică locală pe parcursul perioadei nu a negat faptul că va executa în viitor hotărârea instanței de judecată, însă pentru a pune în executare hotărârea urmează ca familiile din aceste imobile să fie strămutate în acele spații locative, pe care la moment Primăria mun. Chișinău nu le deține.

În acest context comunică că conduita autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești este una conformă cu legislația în vigoare și nu relevă indicii privind lipsa de diligență.

Reiterează că miza pentru reclamant se manifestă prin asigurarea cu spațiu locativ de către autoritatea publică locală din mun. Chișinău și creditorul nu este de acord cu schimbarea modului de executare a hotărârii judecătorești.

Insistă că reclamantul nu a confirmat existența culpabilității organelor de executare în procesul de executare a hotărârii judecătorești irevocabile, or, nici nu a invocat careva obiecții față de executorul judecătoresc.

Precizează că afirmațiile reclamantului precum că debitorul continuă să se folosească de un bun imobil străin, sunt lipsite de suport probatoriu. Consiliul Municipal Chișinău nu se folosește de spațiile intimatului, mai mult ca atât fiind interesat de executarea hotărârii judecătorești, de nenumărate ori a venit cu propuneri de a soluționa această problemă.

Consideră că reclamantul urma să adreseze pretențiile referitoare la un pretins venit ratat nu statului, ci debitorului.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale la data de 17 iulie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 10071 (f. d. 119), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data de 28 august 2017 se consideră a fi depus în termen.

Prin referința depusă la 26 octombrie 2017, Pavlovici Vladimir a solicitat respingerea recursului depus de către Ministerul Justiției al RM și menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond.

Prin referința depusă la 13 noiembrie 2017 executorul judecătoresc Ion Furdui a solicitat admiterea recursului declarat de Ministerul Justiției al RM împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 8 iunie 2017.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ministerul Justiției al RM în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Justiției al RM, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie teme de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Ministerul Justiției al RM.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva